Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (osmo vijeće)

9. listopada 2025.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Članak 7. točka 1. podtočka (b) druga alineja – Posebna nadležnost u stvarima povezanim s ugovorom – Određivanje nadležnog suda – Ugovor o zračnom prijevozu sklopljen između potrošača i trgovca – Odštetna tražbina putnika koja proizlazi iz zakašnjelog leta – Ustup te tražbine društvu za naplatu tražbina – Tužba za naknadu štete koju je primatelj podnio protiv zračnog prijevoznika pred sudom mjesta polaska zrakoplova – Mjesto izvršenja konkretne obveze – Mjesto u državi članici u kojoj su usluge pružene ili trebale biti pružene u skladu s ugovorom o prijevozu”

U predmetu C-551/24,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Sąd Okręgowy w Krakowie (Okružni sud u Krakovu, Poljska), odlukom od 1. kolovoza 2024., koju je Sud zaprimio 14. kolovoza 2024., u postupku

Deutsche Lufthansa AG

protiv

Airhelp Germany GmbH,

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: O. Spineanu-Matei (izvjestiteljica), predsjednica vijeća, S. Rodin i N. Piçarra, suci,

nezavisni odvjetnik: N. Emiliou,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za Deutsche Lufthansa AG, M. Korcz, *radca prawny*,

– za AirHelp Germany GmbH, P. P. Gad i K. Żbikowska, *adwokaci*,

– za poljsku vladu, B. Majczyna, u svojstvu agenta,

* Jezik postupka: poljski

– za Europsku komisiju, J. Hottiaux i S. Noë, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 7. točke 1. podtočke (b) druge alineje i članka 7. točke 5. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL 2012., L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289. te ispravci SL 2014., L 160, str. 40.; SL 2016., L 202, str. 57.; SL 2025./90143, L i SL 2025./90335, L).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva Deutsche Lufthansa AG (u daljnjem tekstu: Lufthansa) i društva AirHelp Germany GmbH (u daljnjem tekstu: AirHelp), sa sjedištima u Njemačkoj, u vezi sa zahtjevom za plaćanje iznosa koji je podnijelo drugonavedeno društvo, primatelj odštetne tražbine putnika zbog kašnjenja leta, protiv prvonavedenog društva pred poljskim sudom.

Pravni okvir

3 U uvodnim izjavama 15. i 16. Uredbe br. 1215/2012 navodi se:

„(15) Pravila o nadležnosti trebala bi biti u velikoj mjeri predvidiva i zasnovana na načelu da se nadležnost općenito temelji na domicilu tuženika. Nadležnost bi uvijek trebala postojati na temelju toga, osim u nekolicini točno utvrđenih slučajeva u kojima predmet spora ili autonomija stranaka opravdavaju drukčiji kriterij povezanosti. Domicil pravne osobe mora se utvrditi autonomno, kako bi se zajednička pravila učinila transparentnijima i izbjegli sukobi nadležnosti.

(16) Pored domicila tuženika trebale bi postojati alternativne osnove nadležnosti koje se temelje na bliskoj povezanosti između suda i spora ili zbog olakšavanja pravilnog sudovanja. Postojanje bliske povezanosti trebalo bi osigurati pravnu sigurnost i spriječiti mogućnost da tuženik bude tužen pred sudom države članice koji tuženik nije mogao razumno predvidjeti. To je važno osobito u slučajevima u vezi s izvanugovornim obvezama koje nastaju iz povreda privatnosti i pravâ osobnosti, uključujući klevetu.”

4 Poglavlje II. te uredbe naslovljeno „Nadležnost” među ostalim sadržava odjeljak 1. naslovljen „Opće odredbe” i odjeljak 2. naslovljen „Posebna nadležnost”. Člankom 4. stavkom 1. navedene uredbe, koji se nalazi u tom odjeljku 1., određuje se:

„Podložno ovoj Uredbi, osobe s domicilom u državi članici, bez obzira na njihovo državljanstvo, tuže se pred sudovima te države članice.”

5 Člankom 5. stavkom 1. te uredbe, koji se nalazi u navedenom odjeljku 1., propisuje se:

„Osobe koje imaju domicil u državi članici mogu biti tužene pred sudovima druge države članice, samo na temelju pravila iz odjeljaka 2. do 7. ovog poglavlja.”

6 Člankom 7. Uredbe br. 1215/2012, koji se nalazi u odjeljku 2. poglavlja II. te uredbe, određuje se:

„Osoba s domicilom u državi članici može biti tužena u drugoj državi članici:

1. (a) u stvarima povezanim s ugovorom, pred sudom mjesta izvršenja konkretne obveze;
   (b) za potrebe ove odredbe, te ako nije drukčije dogovoreno, mjesto izvršenja konkretne obveze je:

   – u slučaju prodaje robe, mjesto u državi članici u kojoj je roba dostavljena ili trebala biti dostavljena sukladno ugovoru,

   – u slučaju pružanja usluga, mjesto u državi članici u kojoj su usluge pružene ili trebale biti pružene sukladno ugovoru;
   (c) ako se ne primjenjuje točka (b), primjenjuje se točka (a);

[…]

5. u pogledu spora koji nastaje iz poslovanja podružnice, predstavništva ili druge poslovne jedinice pred sudom mjesta u kojem se nalazi ta podružnica, predstavništvo ili poslovna jedinica;

[…]”

Glavni postupak i prethodno pitanje

7 Iz spisa kojim raspolaže Sud proizlazi da je društvo AirHelp 4. travnja 2023. podnijelo Sądu Rejonowom dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie (Općinski sud u Krakovu – Krowodrza u Krakovu, Poljska) tužbu protiv Lufthanse kojom je zahtijevalo da joj se naloži plaćanje iznosa od 250 eura, uvećanog za zakonske kamate, koji odgovara odšteti koju treba isplatiti putniku zbog kašnjenja leta koji je taj zračni prijevoznik izveo s polaskom iz Krakova.

8 Lufthansa je podnijela prigovor protiv platnog naloga koji je izdao taj sud i istaknula prigovor međunarodne nenadležnosti tog suda.

9 Rješenjem od 5. prosinca 2023. taj je sud odbio prigovor nenadležnosti i prigovor protiv platnog naloga.

10 Lufthansa je protiv tog rješenja podnijela žalbu Sądu Okręgowom w Krakowie (Okružni sud u Krakovu, Poljska), sudu koji je uputio zahtjev. U prilog svojoj žalbi tvrdila je da Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie (Općinski sud u Krakovu – Krowodrza u Krakovu, Poljska) nije mogao utemeljiti svoju međunarodnu nadležnost za odlučivanje o tužbi za odštetu ni na točki 1. podtočki (b) drugoj alineji ni na točki 5. članka 7. Uredbe br. 1215/2012, s obzirom na to da stranke glavnog postupka nisu bile vezane ugovorom o prijevozu. Lufthansa smatra da zahtjev društva AirHelp proizlazi iz ugovora o ustupu tražbine sklopljenog s putnikom, s obzirom na to da je taj putnik jedini bio povezan s njom putem ugovora o prijevozu.

11 Lufthansa smatra da su njemački sudovi jedini nadležni za odlučivanje o takvoj tužbi, u skladu s pravilom o općoj nadležnosti predviđenim u članku 4. stavku 1. te uredbe.

12 Sud koji je uputio zahtjev pojašnjava da je dužan čak i po službenoj dužnosti ispitati, u svakom stadiju postupka, pitanje svoje međunarodne nadležnosti.

13 U tu svrhu taj sud ima dvojbe o primjenjivosti članka 7. točke 1. podtočke (b) druge alineje i članka 7. točke 5. Uredbe br. 1215/2012 na određivanje nadležnog suda za odlučivanje u sporu koji se odnosi na naplatu tražbine koja proizlazi iz ugovora o zračnom prijevozu i koja je prenesena na društvo za naplatu tražbina nakon ustupa koji je proveo potrošač, stranka tog ugovora o zračnom prijevozu.

14 Navedeni sud navodi da u praksi poljskih sudova postoje dvije struje u pogledu tumačenja tih odredbi. Jedan dio sudske prakse smatra da se, neovisno o prirodi ugovora o ustupu tražbine u poljskom pravu, na navedenim odredbama može temeljiti nadležnost poljskih sudova za odlučivanje o takvom sporu. Drugi dio sudske prakse oslanja se na posebnosti tog ugovora u poljskom pravu zbog čega smatra da iste odredbe isključuju nadležnost tih sudova.

15 Sud koji je uputio zahtjev navodi da je u sudskoj praksi u korist nadležnosti poljskih sudova naglasak na uskoj vezi koja postoji između ugovora i suda pred kojim je pokrenut postupak. Nadležnost tih sudova stoga se ne temelji na subjektivnim razmatranjima povezanima sa svojstvom stranaka u sporu, nego na predmetu tog spora, a to je zahtjev za naplatu tražbine koji proizlazi iz ugovora o pružanju usluga ili je povezan s poslovanjem podružnice, predstavništva ili druge poslovne jedinice.

16 Taj sud također pojašnjava da iz sudske prakse Suda proizlazi da, kako bi naplatio tražbinu koja se temelji na izvršenju ugovora o zračnom prijevozu, tužitelj može pokrenuti postupak ili pred sudom tuženikova domicila, u skladu s člankom 4. stavkom 1. Uredbe br. 1215/2012, ili pred sudom mjesta u kojem su usluge pružene ili trebale biti pružene, odnosno pred nadležnim sudom u mjestu polaska ili dolaska leta o kojem je riječ, u skladu s člankom 7. točkom 1. podtočkom (b) drugom alinejom te uredbe. Ako su ispunjeni uvjeti za primjenu pravila o posebnoj nadležnosti predviđenih u odjeljku 2. poglavlja II. navedene uredbe, u kojem se nalazi članak 7. točka 1. podtočka (b) druga alineja i točka 5. iste uredbe, te se odredbe primjenjuju čak i kad je riječ o sporu između trgovaca.

17 Međutim, navedeni sud smatra da to mora biti predmet tumačenja i u tom pogledu primjećuje da je, u skladu s člankom 7. točkom 1. Uredbe br. 1215/2012, za odlučivanje u sporu u stvarima povezanim s ugovorom nadležan sud mjesta izvršenja konkretne obveze. Međutim, u slučaju ustupa tražbine, postavlja se pitanje odnosi li se spor na naplatu tražbine koja proizlazi iz ugovora o ustupu ili na naplatu tražbine koja proizlazi iz ugovora o pružanju usluga, u ovom slučaju ugovora o zračnom prijevozu.

18 Sud koji je uputio zahtjev navodi da, u skladu s nacionalnim pravom, vjerovnik može bez dužnikova pristanka tražbinu ustupiti trećoj osobi, osim ako to nije u suprotnosti sa zakonom, ugovorom ili naravi obveze. Predmet takvog ustupa bilo bi subjektivno pravo vjerovnika da od dužnika zahtijeva da ispuni svoju obvezu, što ne uključuje postupovna prava vjerovnika, među ostalim, mogućnost isticanja prigovora nenadležnosti, zastare ili prijeboja, osim ako je to predviđeno ugovorom o ustupu.

19 Taj sud pojašnjava da iz ugovora o ustupu tražbine na koji se odnosi glavni predmet proizlazi da je društvo AirHelp steklo samo aktivnu procesnu legitimaciju kako bi ishodilo ispunjenje obveze isplate odštete ustupitelju. Slijedom toga, ne može se smatrati da je na temelju tog ugovora društvo AirHelp steklo sva prava koja proizlaze iz ugovora o zračnom prijevozu, uključujući postupovna prava koja taj ustupitelj ima kao potrošač.

20 Stoga se može tvrditi da se trgovac koji stekne tražbinu koja proizlazi iz ugovora o zračnom prijevozu ne može valjano pozivati samo na ugovor o prijevozu između ustupitelja i tog prijevoznika, kao na temelj svoje tužbe za odštetu podnesene protiv zračnog prijevoznika, s obzirom na to da se ta tužba temelji na ugovoru o ustupu tražbine koji mu daje aktivnu procesnu legitimaciju. Budući da primatelj nije stranka ugovora o zračnom prijevozu, ugovorni odnos obvezuje ustupitelja i primatelja, a ne primatelja i zračnog prijevoznika koji je dužan podmiriti tražbinu koja proizlazi iz ugovora o prijevozu.

21 U tom slučaju AirHelp ne može u svoju korist isticati sudsku praksu koja se odnosi na sudsku nadležnost u području ugovora o zračnom prijevozu, pozivajući se na članak 7. točku 1. podtočku (b) drugu alineju Uredbe br. 1215/2012, kako je protumačen u presudi od 9. srpnja 2009., Rehder (C-204/08, EU:C:2009:439), s obzirom na to da stranke glavnog postupka nisu vezane ugovorom o prijevozu.

22 Međutim, sud koji je uputio zahtjev navodi da iz sudske prakse Suda, osobito iz presuda od 20. svibnja 2021., CNP (C-913/19, EU:C:2021:399) i od 21. listopada 2021., T. B. i D. (Nadležnost u stvarima koje se odnose na osiguranje) (C-393/20, neobjavljena, EU:C:2021:871), proizlazi da se subjekt koji je, djelujući u svojstvu trgovca, stekao tražbinu od slabije stranke može pozvati na članak 7. Uredbe br. 1215/2012. S obzirom na tu sudsku praksu, može se prihvatiti nadležnost poljskih sudova za odlučivanje o tužbi radi naplate potrošačeve tražbine iz ugovora o zračnom prijevozu koju je stekao trgovac.

23 U tim je okolnostima Sąd Okręgowy w Krakowie (Okružni sud u Krakovu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Jesu li predmeti koji se odnose na naplatu tražbine stečene na temelju ugovora o ustupu koji je s potrošačem sklopio trgovac sa sjedištem izvan granica Republike Poljske i kojim se prenosi potrošačeva tražbina prema drugom trgovcu čije se sjedište također nalazi u drugoj državi […], u međunarodnoj sudskoj nadležnosti poljskih sudova koja proizlazi iz članka 7. [točke] 1. podtočke (b) druge alineje i članka 7. [točke] 5. Uredbe [br. 1215/2012]?”

O prethodnom pitanju

Dopuštenost pitanja koje se odnosi na tumačenje članka 7. točke 5. Uredbe br. 1215/2012

24 Lufthansa je istaknula prigovor nedopuštenosti postavljenog pitanja u dijelu u kojem se odnosi na tumačenje članka 7. točke 5. Uredbe br. 1215/2012 smatrajući da je to pitanje hipotetsko, s obzirom na to da se u okviru glavnog postupka nije tvrdilo da je njezina poslovna jedinica u Poljskoj na bilo koji način bila uključena u sklapanje ugovora o prijevozu na kojem se temelji tražbina društva AirHelp.

25 U tom pogledu, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da potreba za davanjem tumačenja prava Unije koje će biti korisno sudu koji je uputio zahtjev zahtijeva da taj sud odredi činjenični i regulatorni okvir u koji ulaze pitanja koja postavlja ili da barem objasni činjenične pretpostavke na kojima se ta pitanja temelje. Usto, taj sud mora navesti točne razloge koji su ga naveli na to da postavi pitanje o tumačenju prava Unije i da ocijeni nužnim upućivanje prethodnog pitanja Sudu (vidjeti presude od 26. siječnja 1993., Telemarsicabruzzo i dr., C-320/90 do C-322/90, EU:C:1993:26, t. 6.; od 8. rujna 2009., Liga Portuguesa de Futebol Profissional i Bwin International, C-42/07, EU:C:2009:519, t. 40. i od 29. srpnja 2024., LivaNova, C-713/22, EU:C:2024:642, t. 54.).

26 Kao što se to navodi u članku 94. točkama (a) i (c) Poslovnika Suda, zahtjev za prethodnu odluku mora sadržavati, među ostalim, sažeti prikaz relevantnih činjenica ili barem prikaz činjeničnih okolnosti na kojima se temelje pitanja, kao i prikaz razloga koji su naveli sud koji je uputio zahtjev da se zapita o tumačenju ili valjanosti određenih odredaba prava Unije i pojašnjenje veze koja po mišljenju tog suda postoji između tih odredaba i nacionalnog zakonodavstva mjerodavnog u glavnom postupku.

27 U ovom slučaju valja podsjetiti na to da se člankom 7. točkom 5. Uredbe br. 1215/2012 utvrđuje pravilo o posebnoj nadležnosti u pogledu sporova koji nastaju iz poslovanja podružnice, agencije ili druge poslovne jedinice u korist suda mjesta u kojem se nalazi ta podružnica, predstavništvo ili druga poslovna jedinica.

28 Valja napomenuti da, unatoč činjenici da sud koji je uputio zahtjev upućuje na taj članak 7. točku 5., ni u obrazloženju zahtjeva za prethodnu odluku ni u pitanju postavljenom Sudu taj sud ne spominje nijedan činjenični podatak o radnjama koje se odnose na poslovanje Lufthansine podružnice, predstavništva ili druge poslovne jedinice u Poljskoj ili na obveze koje je ta podružnica, predstavništvo ili druga poslovna jedinica preuzela u Lufthansino ime, kao što je eventualno sudjelovanje tih subjekata u sklapanju ugovora o zračnom prijevozu o kojem je riječ u glavnom postupku. Iako navedeni sud u detalje razmatra pitanje je li ugovor iz kojeg potječe konkretna obveza, u smislu članka 7. točke 1. te uredbe, ugovor o ustupu tražbine ili ugovor o prijevozu, on ne navodi razloge koji su ga naveli na to da dvoji i o tumačenju članka 7. točke 5. navedene uredbe.

29 Sud koji je uputio zahtjev samo pojašnjava da je dužan po službenoj dužnosti provjeriti svoju međunarodnu nadležnost za odlučivanje o tužbi koja mu je podnesena. Iako se ne može isključiti da ga takva provjera može navesti na ispitivanje osnove za nadležnost predviđene u članku 7. točki 5. Uredbe br. 1215/2012, ostaje činjenica da bi Sud trebao raspolagati dostatnim informacijama kako bi se uvjerio da je zatraženo tumačenje prava Unije povezano s činjeničnim stanjem ili predmetom spora iz glavnog postupka.

30 Međutim, u ovom slučaju ne raspolaže takvim informacijama. Slijedom toga je prethodno pitanje, u dijelu u kojem se odnosi na tumačenje članka 7. točke 5. Uredbe br. 1215/2012, nedopušteno.

Meritum

31 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 7. točku 1. podtočku (b) drugu alineju Uredbe br. 1215/2012 tumačiti na način da je sud države članice, u skladu s tom odredbom, nadležan za odlučivanje u sporu koji se odnosi na tužbu za odštetu koju je protiv zračnog prijevoznika sa sjedištem na državnom području druge države članice podnijelo društvo primatelj tražbine putnika koja proizlazi iz izvršenja ugovora o prijevozu sklopljenog s tim prijevoznikom.

32 Uvodno, valja podsjetiti, s jedne strane, na to da je Uredba br. 1215/2012 namijenjena ujednačavanju pravila o sukobu nadležnosti u građanskim i trgovačkim stvarima pomoću iznimno predvidivih pravila o nadležnosti. Njezin je cilj pravna sigurnost koja se sastoji od pojačane pravne zaštite osoba sa domicilom/sjedištem u Europskoj uniji tako da se istodobno omogući i tužitelju da lako utvrdi sud pred kojim može pokrenuti postupak i tuženiku da razumno predvidi pred kojim sudom može biti tužen (presuda od 11. travnja 2024., Credit Agricole Bank Polska, C-183/23, EU:C:2024:297, t. 40. i navedena sudska praksa).

33 S druge strane, sustav određivanja opće nadležnosti, predviđen u poglavlju II. Uredbe br. 1215/2012, temelji se na općem pravilu predviđenom njezinim člankom 4. stavkom 1., prema kojem se osobe s domicilom u nekoj državi članici tuži pred sudovima te države članice neovisno o državljanstvu stranaka. U poglavlju II. odjeljku 2. te uredbe predviđen je određen broj pravila o posebnoj nadležnosti, među kojima je i ono predviđeno u članku 7. točki 1. podtočki (b) drugoj alineji navedene uredbe, ali samo kao odstupanje od tog općeg pravila o nadležnosti sudova tuženikova domicila (presuda od 14. rujna 2023., EXTÉRIA, C-393/22, EU:C:2023:675, t. 27. i navedena sudska praksa).

34 Na temelju pravila o posebnoj nadležnosti predviđenog potonjom odredbom, sud nadležan za odlučivanje o zahtjevu koji se temelji na ugovoru o pružanju usluga je sud države članice u kojoj su, u skladu s ugovorom, usluge pružene ili trebale biti pružene.

35 Iz sudske prakse također proizlazi da pravilo o posebnoj nadležnosti, predviđeno u članku 7. točki 1. podtočki (b) drugoj alineji Uredbe br. 1215/2012, odgovara kriteriju blizine te je opravdano postojanjem uske veze između ugovora o kojem je riječ i suda koji o njemu odlučuje (vidjeti u tom smislu presudu od 14. rujna 2023., EXTÉRIA, C-393/22, EU:C:2023:675, t. 29. i navedenu sudsku praksu).

36 Upravo s obzirom na ta razmatranja valja utvrditi može li okolnost da je tražbinu proizišlu iz izvršenja ugovora o zračnom prijevozu sklopljenog između potrošača i trgovca taj potrošač prenio na društvo specijalizirano za naplatu tražbina putnika u zračnom prometu spriječiti primjenu članka 7. točke 1. podtočke (b) druge alineje Uredbe br. 1215/2012 na utvrđivanje suda nadležnog za odlučivanje o tužbi za odštetu koju je društvo primatelj podnijelo protiv zračnog prijevoznika.

37 U tom pogledu, kao što to proizlazi iz točke 35. ove presude, cilj pravila o posebnoj nadležnosti predviđenog u tom članku 7. točki 1. podtočki (b) drugoj alineji nije zaštititi slabiju stranku u ugovornom odnosu, uzevši u obzir da to pravilo nije utvrđeno s obzirom na svojstvo ugovornih stranaka, nego se temelji na postojanju uske veze između suda pred kojim je pokrenut postupak i ugovora o kojem je riječ. U tim okolnostima, činjenica da je potrošačeva odštetna tražbina prenesena na trgovca ne utječe na primjenu navedenog pravila.

38 Osim toga, kao što je to Sud pojasnio u okviru spora koji se odnosi na tražbine obuhvaćene stvarima koje se odnose na štetne radnje, delikte ili kvazidelikte, ustup tražbina koji je proveo prvotni vjerovnik ne može, sam po sebi, utjecati na određivanje nadležnog suda (vidjeti u tom smislu presude od 18. srpnja 2013., ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, t. 58. i od 21. svibnja 2015., CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, t. 35.).

39 Slično tomu, spor koji se odnosi na naplatu tražbine koja proizlazi iz izvršenja ugovora o pružanju usluga i dalje je usko povezan s mjestom izvršenja konkretne obveze, odnosno mjestom u državi članici u kojem su, na temelju tog ugovora, usluge pružene ili trebale biti pružene, u smislu navedenog članka 7. točke 1. podtočke (b) druge alineje, čak i ako je ta tražbina bila predmet ustupa trećoj osobi.

40 Tim se tumačenjem jamči pravna sigurnost i predvidljivost, osobito za tuženika, u području sudske nadležnosti, a to su ciljevi Uredbe br. 1215/2012, kao što to proizlazi iz njezinih uvodnih izjava 15. i 16., s obzirom na to da će sud nadležan za odlučivanje o takvoj tužbi uvijek biti sud mjesta u kojem su, na temelju ugovora, usluge pružene ili trebale biti pružene, neovisno o postojanju ustupa tražbine koja proizlazi iz tog ugovora.

41 U ovom slučaju iz spisa kojim Sud raspolaže razvidno je da je društvo AirHelp steklo tražbinu koja proizlazi iz izvršenja ugovora o zračnom prijevozu sklopljenog između potrošača i Lufthanse zbog kašnjenja na letu koji je izveo taj zračni prijevoznik iz Krakova za Nicu (Francuska) s presjedanjem u Münchenu (Njemačka), što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

42 Budući da mjesto polaska tog leta odgovara jednom od glavnih mjesta pružanja usluga koje su predmet tog ugovora i stoga osigurava usku vezu koja se zahtijeva pravilima o posebnoj nadležnosti iz članka 7. točke 1. Uredbe br. 1215/2012 između navedenog ugovora i suda na čijem se području nalazi navedeno mjesto, poljski su sudovi nadležni za odlučivanje o tužbi iz glavnog postupka (vidjeti u tom smislu presudu od 3. veljače 2022., LOT Polish Airlines, C-20/21, EU:C:2022:71, t. 20.).

43 Ni posebnosti ugovora o ustupu tražbine o kojem je riječ u glavnom postupku ni nepostojanje ugovornog odnosa između stranaka u sporu ne mogu dovesti u pitanje tu nadležnost.

44 S jedne strane, okolnost da, kao što to proizlazi iz odluke kojom se upućuje prethodno pitanje, u skladu s predmetnim ugovorom o ustupu tražbine potrošač ustupitelj ne prenosi, u skladu s poljskim pravom, svoja postupovna prava na trgovca primatelja nije relevantna za primjenu pravila o nadležnosti predviđenog člankom 7. točkom 1. podtočkom (b) drugom alinejom Uredbe br. 1215/2012. Naime, to se pravilo temelji na konkretnoj obvezi, odnosno na predmetu spora, utvrđenom predmetom ugovora o kojem je riječ, s obzirom na to da ugovor o ustupu tražbine primatelju daje samo aktivnu procesnu legitimaciju.

45 S druge strane, što se tiče okolnosti da stranke glavnog postupka nisu izravno vezane ugovorom, na koju se u svojim pisanim očitovanjima pozivaju i sud koji je uputio zahtjev i Lufthansa, valja napomenuti da, s obzirom na to da se ugovorom o ustupu primatelju dodjeljuju prava koja ima ustupitelj u odnosu na prijevoznika, a time i pravo pokretanja postupka za naplatu tražbine koja proizlazi iz ugovora o zračnom prijevozu, ni ta okolnost ne može spriječiti primjenu pravila o nadležnosti predviđenog tom odredbom.

46 S obzirom na sva ta razmatranja, na postavljeno pitanje valja odgovoriti tako da članak 7. točku 1. podtočku (b) drugu alineju Uredbe br. 1215/2012 treba tumačiti na način da je sud države članice, u skladu s tom odredbom, nadležan za odlučivanje u sporu koji se odnosi na tužbu za odštetu koju je protiv zračnog prijevoznika sa sjedištem na državnom području druge države članice podnijelo društvo primatelj tražbine putnika koja proizlazi iz izvršenja ugovora o prijevozu sklopljenog s tim prijevoznikom, pod uvjetom da je taj sud sud mjesta u kojem su, na temelju tog ugovora, usluge pružene ili trebale biti pružene.

Troškovi

47 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (osmo vijeće) odlučuje:

Članak 7. točku 1. podtočku (b) drugu alineju Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

treba tumačiti na način da je:

sud države članice, u skladu s tom odredbom, nadležan za odlučivanje u sporu koji se odnosi na tužbu za odštetu koju je protiv zračnog prijevoznika sa sjedištem na državnom području druge države članice podnijelo društvo primatelj tražbine putnika koja proizlazi iz izvršenja ugovora o prijevozu sklopljenog s tim prijevoznikom, pod uvjetom da je taj sud sud mjesta u kojem su, na temelju tog ugovora, usluge pružene ili trebale biti pružene.

Potpisi